ఏది స్వార్థం?

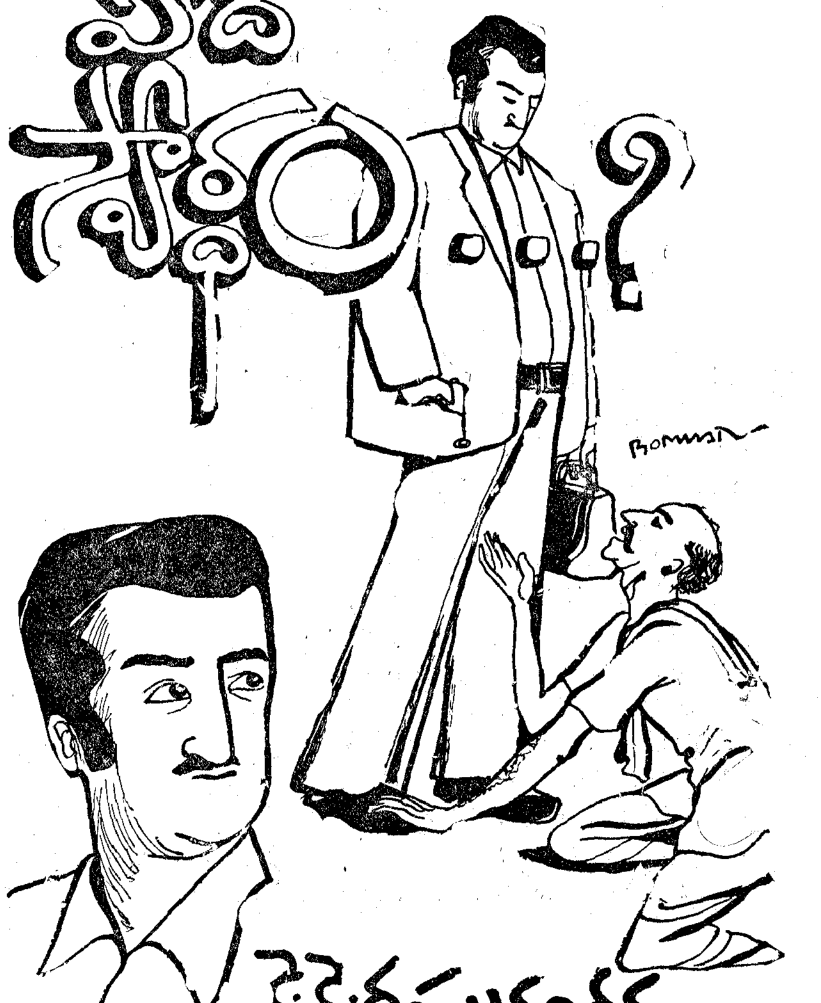

కె. కె. రఘునందన

సముద్రపుటలల్లా విగిసిపడుతున్నాయి డాక్టర్ కిరణ్‌లో ఆలోచనలు. మనసంతా అస్తిమితంగా, గందరగోళంగా ఉంది. రోజూలా అయితే హాస్పిటల్‌లో పేషంట్లతో వేగిపోయి యింటికి వచ్చినందుకు కొంచెం 'రిలీఫ్'ఫీలయ్యేవాడు. కాని ఈరోజు రోజూలా లేదితని మనసు.

అతని ఆలోచనంతా రాబోయే 'రేపు'మీదే ఉంది. రేపటి గురించి చాలామంది ఆలోచిస్తారు. అలా ఆలోచించడంలో కొంతమందిలో భయం. ఆందోళన ముప్పిరిగొంటే — మరి కొంతమందిలో ఆనందం, తృప్తి ముసురు కుంటాయి.

మొదటి వర్గానికి చెందినవాడే డాక్టర్ కిరణ్.

అలా రేపటి గురించి ఆలోచిస్తున్న కిరణ్ మనసు మారుమూలల్లోంచి అనుమానం తొలుస్తోంది ... 'అసలు తనకు డాక్టర్ రాజేంద్ర అప్పు యిస్తాడా? యివ్వడా!'

రాజేంద్ర కిరణ్‌తోపాటే గవర్నమెంటు హాస్పిటల్‌లో పనిచేస్తున్నాడు. సాయంత్రం రాజేంద్ర చెప్పిన మాటలు మరోసారి జ్ఞప్తికి తెచ్చుకుని తనను తాను సముదాయించుకున్నాడు కిరణ్.

"డాక్టర్ కిరణ్! డోంట్ వర్రీ! మీకు కావలసిన పదివేలూ నేనిస్తాను... ఒక మంచి పని చేస్తున్నందుకు అప్పు చేయడంలో తప్పు లేదు... రేపే కదా డొనేషన్ కట్టాలి...రవిని మీ అంతటివాణ్ని చెయ్యడం చాలా మంచిది"

డాక్టర్ కిరణ్‌కు పేరుప్రఖ్యాతులున్నాసరే ఆర్థికంగా అందరికన్నా వెనుకబడ్డాడనే చెప్పాలి! అందుకే ఇంటర్మీడియట్ కాలేజీ ఫస్టుక్లాసులో పాసైన కొడుకు రవిని మెడికల్ కాలేజీలో చేర్పించడానికి డొనేషన్ పాతిక వేలు కట్టడానికి పూనుకున్నా సరే యింకా పదివేలు చాలక రాజేంద్రను అడగవలసి వచ్చింది.

అతను మొట్టమొదటిసారిగా అప్పు చేయడం అదే!

వీధికో యిద్దరు డాక్టర్స్ వెలిసిన ఈ రోజుల్లో మెడిసిన్ చదివించడం సుతరాము యిష్టం లేకపోయినా తన భార్య సుజన అనునయంగా అభ్యర్థించిన కోరికను కాదనలేకపోయాడు కిరణ్.

"ఏమండీ! మనకి పుట్టినది వీడొక్కడే నండీ! వాడు పుట్టినప్పుడే మీ అంతటివాణ్ని చెయ్యాలని ఎన్నో కలలు కన్నాను! నా కలలన్నీ కల్లలు చెయ్యకండీ!"

బుర్రంతా గిర్రునతిరిగిపోయింది కిరణ్‌కి! అసలు రాజేంద్ర తనకు ఒక్కసారి పదివేలు అప్పుయిస్తాడా! యిస్తానని ఎంతో ధైర్యం చెప్పినప్పుడు తనెందుకిలా గాబరా పడిపోవడం!!

ఒకవేళ యివ్వకపోతే? కొడుకు భవిష్యత్తు భార్య కలలు... కాలి బూడిదైపోతాయి...

కొడుకును చదివించే స్థోమతు లేదని చెప్పుకుంటే నవ్విపోతారు! అయినా తను యింతకన్నా ఎవర్ని అడగ్గలడు?

కిరణ్ ఆలోచనలు పాదరసంలా పట్టు చిక్కకుండా పరిగెడుతున్నాయి. కొంతసేపటికి కలత నిద్రలోకి జారుకున్నాడు కిరణ్.

డాక్టర్ కిరణ్ గవర్నమెంట్ హాస్పిటల్‌లో సర్జన్ ... అతనితోపాటు మొత్తం ఒక యిరవైమందిదాకా పనిచేస్తున్నారు ఉదయం నుంచీ సాయంత్రం వరకూ ఊపిరిసలపనంత పని ఉంటుంది అందరికీ!

కాని రోజూలా కిరణ్ పనిలో నిమగ్నం కాలేకపోతున్నాడు. కారణం అతని కళ్లన్నీ రాజేంద్రకోసం వెతుకుతున్నాయి. ఎప్పుడొస్తాడా! అప్పు అడిగి డొనేషన్ కట్టి సీటు సంపాదించాలి అని ఆలోచించసాగాడు.

ఎంతకీ రాని రాజేంద్ర గురించి వాకబు చేస్తే... సెలవు పెట్టినట్లు తెలిసింది ... కిరణ్ నెత్తిమీద పిడుగు పడినట్లయింది.

వెంటనే రాజేంద్ర యింటికి పరిగెట్టాడు కిరణ్!

తలుపు తెరచిన ఆవిడ ... "అయ్యో ! ఈ రోజుదయమే వ్యాపార నిమిత్తం విశాఖ పట్నం వెళ్ళారు ... ఎప్పుడొస్తారో చెప్పలేం కూడా!" అని చెప్పింది.

తనకేదేనా ఉత్తరం కాని, డబ్బు కాని యిమ్మన్నాడేమోనని ఆత్రంగా అడిగాడు కిరణ్!

లేదండి...

ఆ సమాధానం కిరణ్ మనసును రంపపు కోతకు గురిచేసింది. నీరసంగా వెనక్కి తిరిగి వెళ్ళిపోయాడు.

* * *

"నాన్నా! మీలాగే నేను ఓ డాక్టర్నవాలని వేన్నో కలలు కన్నాను. కాని నా కలలన్నీ కాలి పోయాయి నాన్నా! మనకన్నాబీదవాళ్ళు నాకళ్ళ ముందే డొనేషన్ కడ్తూంటే చూస్తూ నిల్చున్నాను. నువ్వు ఎప్పటికైనా రావా!డబ్బు కట్టవా! అని ఎదురు చూసాను. 'ఏరా! మీనాన్న యింకా రాడేం?' అని అడుగు తూంటే నువ్వు ఎలాగైనా తెస్తావని చెప్పి వాళ్ళని సమాధాన పరిచినా నాకు హేళనలు, అవమానాలు తప్పలేదు నాన్నా! అయినా నాకు చదువులెందుకు? హాయిగా ఏ కూలిపనో చేసు కుంటాను" మెడికల్ కాలేజీలో తనకెదురైన అవమానాన్ని చెప్పి కళ్ళంట నీళ్ళు కారుస్తూ తనని గుమ్మంలోనే నిలబెట్టి ప్రశ్నిస్తున్న రవి వంక దీనంగా చూశాడు డాక్టర్ కిరణ్.

"ఏమండీ! ఎందుకు అలా చేసారండి! నా కలలు కల్లలుగానే మిగిలిపోతాయనుకో లేదండి!" సుజన బాధకూడా కళ్ళల్లో ప్రతిఫలించింది.

ఏది స్వార్థం?

డాక్టర్ కిరణ్ హృదయంలో బడబాగ్ని లాంటి దుఃఖం భళ్ళున దుమికింది... కళ్ళు కాంతివిహీనంగా అయిపోయాయి.

ఆ వాతావరణాన్ని తప్పించుకునేందుకు మేడమీదకు వెళ్ళిపోయాడు కిరణ్.

కోణార్క ఎక్స్ప్రెస్ కన్నా వేగంగా ఆలో చనలు ... కోరమాండల్‌లా మనసు పరిగెడు తున్నాయి.

కొడుకు, భార్య తనని ద్వేషిస్తున్నట్టు, సమాజం పగలబడి నవ్వుతూ తన అసమర్థతను వేలెత్తి చూపించి వెటకారంచేస్తున్నట్లు అనిపించింది.

'డాక్టర్ రాజేంద్ర !' కసిగా పళ్ళు కొరి కాడు కిరణ్

'ఛీ! డబ్బు యిస్తానని చెపితే తను మరె క్కడా ప్రయత్నించకుండా ఉదాసీనం వహిం చాడు. నమ్మినందుకు గంగలో ముంచాడు... పోనీ తనకి సాధ్యంకాకపోతే ముందైనా చెప్పే యొచ్చు కదా!

మొదట యిస్తానని ఒప్పుకున్నా యింటి కెళ్ళాక అతన్ని స్వార్థం కప్పేసి ఉంటుంది... అందుకే ఆ పదివేలూ కూడా తీసుకెళ్ళి వ్యాపారంలో పెట్టేసాడు...

యిడియట్! రవి చదువుని బూడిదచేసిన స్వార్థపరుడు! ద్రోహి!

రాజేంద్ర స్వార్థపరుడా! ఒక్కసారి అంతరాత్మ దాడి

డాక్టర్ కిరణ్ ముఖంనిండా స్వేదబిందు పులమయం. ఏమిటి తనపై ఈ అంత రాత్మ దండయాత్ర! రాజేంద్ర తనని ఆశ పెట్టి మోసం చేసినవాడు, స్వార్థపరుడు! నమ్మక ద్రోహి కాక ... మరెవరు ?!

'నువ్వు!'—అంతరాత్మ కిరణ్ గుండెను షూట్ చేసింది.

'నేనా' అమితాశ్చర్యంతో నోరు వెళ్ళ బెట్టాడు కిరణ్

"ఔను! ఒక్కసారి నువ్వు మరచిపోయిన గతాన్ని మననం చేసుకుంటే నీకే తెలుస్తుంది నువ్వెంత స్వార్థపరుడివో! ఆ రోజు నీ తోని నీతికి నిప్పు పెట్టి, మానవత్వాన్ని మంట గలిపేసి డబ్బుకు దాసోహం పలికిన విషయం నీకు గుర్తులేదు... నీ మూలంగా ఓ నిండు మనిషి ప్రాణం బలి అయిపోయిందన్న సంగతి నీకు జ్ఞప్తికి రాలేదూ ?" కసిరింది ... చాకులాంటి విమర్శతో మనసును కోసింది.

కోత పడిన మనసు పగుళ్ళలోంచి గతం కనిపించింది.

* * *

అవి డాక్టర్ కిరణ్ క్రొత్తగా ఉద్యోగంలో జాయినైన రోజులు ... మేనత్త కూతురు సుజనతో సరదాలు పండించుకుంటూ, నూత్న జ్యోతులు వెలిగించుకుంటూన్న రోజులు కూడా అవే !

ఆ రోజుల్లోనే ఓ రోజు రాత్రి...

దబ దబ మని తలుపులు బాదిన చప్పుడు ... సుజన వెళ్ళి తలుపు తీసింది ...

"అమ్మా! డాక్టర్‌బాబు ఉన్నారమ్మా!" ఆ వచ్చిన వ్యక్తి గొంతులో ఆత్రత ...

"ఉన్నారు...ఏం ?" అడిగింది సుజన.

"మాది 'అలుగలమ్మా'. మా బిడ్డడు రెండురోజుల కాడ్నుంచి చలిజ్వరంతో వణికి పోతున్నాడు...ప్రాణాలు మీదికి వచ్చేలాఉంది. వెంటనే డాక్టరు బాబుని రమ్మనండమ్మా! మా ప్రాణాల్ని కాపాడమనండమ్మా! ఆరికీ పుణ్యం ఉంటుంది" — అతనిలో ఆ వేదన పెల్లుబుకుతోంది.

"అలాగేలే తాతా ! పిలుస్తానుండు" సుజన లోనికొచ్చి విషయం చెప్పింది భర్తతో.

కర్తవ్య నిర్వహణకోసం ఒక ప్రమాద పరిస్థితిని ఎదుర్కొనేందుకు లేచాడు డాక్టర్ కిరణ్.

బట్టలు తీసుకుంటూండగా ఫోన్ మ్రోగింది.

"హల్లో ఎవరూ !" ఫోనెత్తి అడిగాడు కిరణ్.

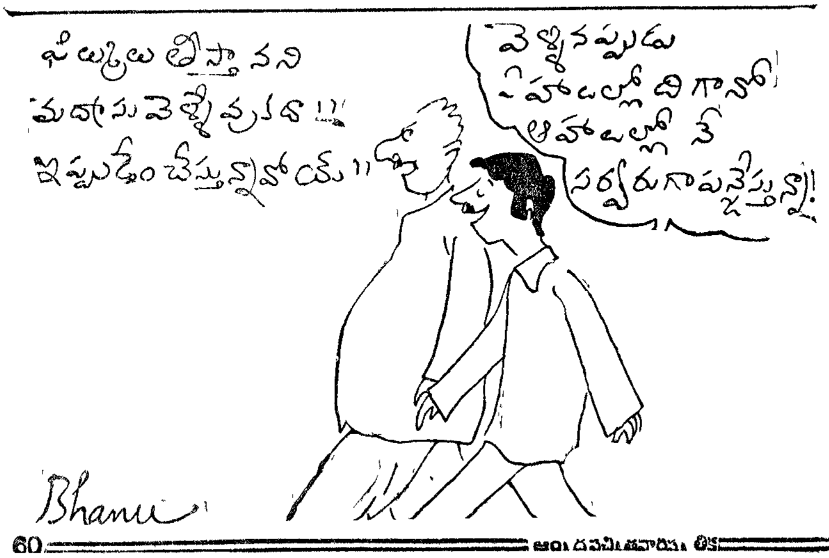

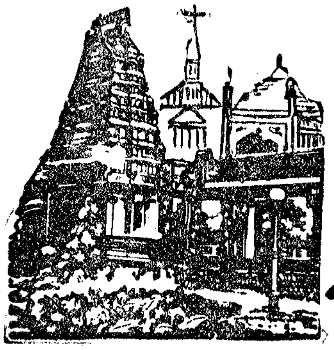

ధర్మపథం

బులుసు వేంకటరమణయ్య

"తత్కురుష్వ మదర్పణం"

భగవానుడైన శ్రీకృష్ణుడు అర్జునునికి గీతోపదేశం చేస్తున్నప్పుడు "భోజనం చేసినా, తపస్సు చేసినా, దానం జేసినా ఈ విధంగా ఏ పని చేసినా నాకు అర్పించి నట్లయితే—"కృష్ణార్పణం" అంటూ దేనిని చేసినా - అట్టి వారిని నేను ప్రగాఢంగా ప్రేమిస్తాను. నా అనుగ్రహం వారికి ఉంటుంది" అని బోధించి ఉన్నాడు. ఒక కృష్ణ భక్తురాలు, ఈ ఉపదేశాన్ని విని ఏ పని చేసినా "కృష్ణార్పణం" అని అంటూనే పని చేసేది. ఆమె ఉత్త అమాయకురాలు. ఇంటి పాచి పని చేసినా, వంట చేసినా, భర్తకు విస్తరిలో అన్నం వడ్డించినా "కృష్ణార్పణం" అని అంటూ వుండేది చివరకు పేడతో ఉండలు చేసి ఎండబెట్టినా "కృష్ణార్పణం" అంటూ వుండేది. ఆమె ప్రగాఢ భక్తికి భగవానుడు ముగ్ధుడైనాడు. కుమ్మరి తన నివాసంలోనే వుండి మట్టితో పువ్వులు చేసి పూజించగా, అవి తిరుమలలో శ్రీ వేంకటేశ్వరుని పాదాల పయి పడివున్నట్లు - ఆమె చేసిన 'పేడ ఉండలు "కృష్ణార్పణం" ఉంచడంవల్ల, అవి ఆ ఊరి దేవాలయంలోని భగవానిని విగ్రహానికి అంటుకొన్నవి పూజారి పూజకు వచ్చి, గుడి తలుపులు తెరిచి చూడగా ఈ దృశ్యం కనబడి అతనికి ఆశ్చర్యం కలిగింది. కారణం తెలియలేదు మరునాడు కూడా ఆ విధంగానే కనబడింది. 'భగవంతుని విగ్రహాన్ని యీ విధంగా వికారంగా చేసిన వారెవ్వరా ?' అని ఆలోచిస్తూ అతడెంతో బాధ పడ్డాడు. ఇలా చేస్తున్న వారెవ్వరో కనుక్కోవాలని, అతడు తీవ్ర ప్రయత్నం చేశాడు. ఒకనాడు ఆ ప్రాంతం పరిశీలిస్తూ ఉండగా ఆ భక్తురాలు పేడవుండలు చేస్తూ "కృష్ణార్పణం" అంటూ వుండడం అతని చెవిన పడింది. ఆ హేయ సంఘటనకు ఆమెయే కారణమని గ్రహించి ఆ పూజారి కోపంతో "దుర్మార్గురాలా! నీ మూలంగా దేవాలయంలోని విగ్రహం పాడయింది" అంటూ ఉద్రేకంతో క్రరతో ఆమె చేతిని విరగగొట్టాడు రక్తం కారసాగింది. ఆమె మొర్రోమని ఏడవసాగింధి తర్వాత ఆ పూజారి దేవాలయానికి వెళ్ళి చూడగా విగ్రహం చెయ్యి విరిగి రక్తం కారడం కనబడింది. అతడు దిగ్భ్రాంతుడైనాడు. "ఓయీ! నీవు చేసిన పనికి నేను శిక్ష అనుభవించవలసి వచ్చింది. భక్తులకు బాధ కలిగితే, అది నాకూ తప్పక కలుగుతుంది. ఈ సంగతి నీవు గ్రహించలేకపోయావు ఆమె పరమ భక్తురాలు!" అంటూ విగ్రహం నోటి నుంచి మాటలు వెలువడ్డాయి. పూజారి చెంపలు వాయించుకుంటూ సాగిలపడి, అపరాధం క్షమించాలని వేడుకొన్నాడు. ఆ భక్తురాలి వద్దకు పోయి క్షమాభిక్ష వేడుకొన్నాడు. భక్తులపై భగవంతునికి ప్రేమ ఎక్కువ. వారు ఏ పని, తన్ను ధ్యానిస్తూ చేసినా ఆయనకు సమ్మతమే! అమాయకులపై అభిమానం మరీ ఎక్కువ.★

ఏది స్వార్థం?

"నేనండీ వరప్రసాదరావును, మా అమ్మాయి గీతకు కొంచెం జలుబుగా ఉంది. మా ముద్దుల కూతురికి ఏదొచ్చేనా ముందు నాకు జ్వరం వచ్చేస్తుందన్న సంగతి మీకు తెలుసు ... కనుక వెంటనే రావాలి ... ఏమిటలా ఆలోచిస్తున్నారు ... ఫీజు విషయమేగా ... మా లాంటి వాళ్లతో బేరాలేమిటి సార్! మీక్కావలసినంత యిస్తాను...వెంటనే రండి."

"అలాగే!" ఫోన్ పెట్టేసాడు కిరణ్.

ఒక్క క్షణం అతని హృదయం సంఘర్షణకు లోనైంది.

మొదట తను బయలుదేరింది ఒక నిండు ప్రాణాన్ని రక్షించడానికి...కాని యిప్పుడు ఒక పెద్ద తని పిలుపును మన్నించటానికి ...

వరప్రసాదరావు డబ్బులో పుట్టి డబ్బులో పెరిగిన పలుకుబడిగల మనిషి.

ఒకవేళ తను ఆ మనిషితో వెళ్లినా పదో పరకో చేతిలో పెడ్తాడు. అందువల్ల తన కొరిగేదేమిటి ?

వరప్రసాదరావుని ఏంతడిగినా కాదనని మనిషి.

డాక్టర్ కిరణ్‌లో స్వార్థం చీకటిలా కమ్మేసింది.

అందుకే నిశ్చయంగా లేచి వరప్రసాదరావు యింటికి బయలుదేరాడు.

గుమ్మంలో మనిషి - "బాబూ! తమరు దేవుడిలాంటివారు... పిలవగానే వస్తున్నారు" ఆనందంతో అన్నాడు.

"వెళ్లవయ్యా! నేను గవర్నమెంటు డాక్టర్ని, ప్రైవేటు కేసులు చూడకూడదు" చిన్న అబద్ధంతో కొట్టిపారేసాడు. అతను కాళ్లావేళ్లా పడ్డాడు కాని వినిపించుకోలేదు.

స్వార్థానికి—మానవత్వానికి జరిగిన ఘోర పోరాటంలో స్వార్థం విజేతగా నిలిచింది. మర్నాడు ఆ మనిషి చచ్చిపోయినట్లు తెలిసినా చలించలేదు కిరణ్.

* * *

చీకటి తెర లాంటి గతం విడిపోయింది కిరణ్‌లో. తనకు డబ్బిస్తానని చెప్పి వెళ్ళిపోయినందుకు తన కొడుక్కు రవి చదువు ఆగిపోయిందని చెప్పి రాజేంద్రది స్వార్థం అనుకున్నాడు!

అదే నిండుమనిషి ప్రాణాలు బలైపోతాయని తెలిసి కూడా వెళ్లకుండా స్వార్థం చూసుకున్నాడు.

మరి రాజేంద్రదా ?

తనదా ?

ఏది స్వార్థం ? ? ?